

Tuần Báo Vô Vi

25 tháng 6 năm 2017

Số 348

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tại sao người tu thiền còn phần uất nói xấu người truyền pháp có hữu ích gì không ?
2. Yêu ai mà chẳng yêu mình là sao ?
3. Thiên cơ biến chuyển sóng gió triền miên tại sao ?
4. Sân hận trong lòng không thể gỡ rối được tại sao ?
5. Chạy theo đồng tiền sẽ bị tiền hại tại sao ?
6. Đồng tiền có gì quan trọng mà làm người phải chạy theo ?
7. Cuộc sống biến thiên bi thảm hiện tại có thể xảy ra bất cứ ở nơi nào, như loại phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 09/09/99 3 : 10 AM 1) Hỏi: Tại sao người tu thiền còn phần uất nói xấu người truyền pháp có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa người tu thiền mà còn phần uất chứng minh hành giải vẫn chưa thông, uất khí tràn ngập rất dễ sanh bệnh nan y. Kệ : Thực hành thì phải dự đề thi Uất khí sân si đều thử thách Nuôi dưỡng làm chi tăng nghịch lý Bình tâm học hỏi rõ đề thi.	Atlantic city, 10/09/99 6 : 35 AM 2) Hỏi: Yêu ai mà chẳng yêu mình là sao ? Đáp: Thừa yêu bất cứ một người nào cũng muốn nuốt sống họ thôi, độc tài và cố chấp. Kệ : Yêu ai hơn họ yêu mình hơn ai (8) Tình cảm dây dưa khổ lại sai Không tiến chẳng lui thêm loạn động Vấn vương mê loạn vẫn làm sai.
Atlantic city, 11/09/99 7 : 10 AM 3) Hỏi: Thiên cơ biến chuyển sóng gió triền miên tại sao ? Đáp: Thừa thiên cơ biến chuyển triền miên tại vì khí đốt của quả địa cầu quá nhiều làm cho không khí của quả địa cầu mất quân bình và nhiệt độ sẽ gia tăng. Kệ : Tâm bất an vì nạn phí hao Vọng động lại tự đổi màu (6) Mưa gió bất thường loạn chuyển biến Quy hàng tự thức tiến chung tàu.	Atlantic city, 12/09/99 4 : 22 AM 4) Hỏi: Sân hận trong lòng không thể gỡ rối được tại sao ? Đáp: Thừa không thể gỡ rối được tại vì sự sân si đã tràn ngập trong tâm thức tạo khổ và buồn bực không lối thoát. Kệ : Rắc rối rồi ren do chính mình Muru mô không đạt phải làm thình Chính mình cô lập không sao tiến Bực bội trong lòng chẳng được minh.
Atlantic city 13/09/99 4 : 25 AM 5) Hỏi: Chạy theo đồng tiền sẽ bị tiền hại tại sao ? Đáp: Thừa tính toán quá nhiều nuôi tự ái khó tu khó tiến khó tự mình. Kệ : Đồng tiền tham dục tạo lầm sai Tạo ác tạo mê lại độc tài Chuyển tiến không thành gây ác mộng Tu tâm sửa tánh chẳng còn sai.	Atlantic city, 14/09/99 8 : 00 AM 6) Hỏi: Đồng tiền có gì quan trọng mà làm người phải chạy theo ? Đáp: Thừa tiền bạc là đại diện cho cuộc sống vật chất, người cần vật chất thì phải chạy theo. Kệ : Duy vật thì phải có tiền chuyển Duy linh tu tiến đạt phân huyền Trì tâm tu luyện càng thêm thức Dững chí không lui trước mặt tiền.
Atlantic city, 15/09/99 5 : 30 AM 7) Hỏi: Cuộc sống biến thiên bi thảm hiện tại có thể xảy ra bất cứ ở nơi nào, nhơn loại phải làm sao ? Đáp: Thừa nhơn loại cần hướng về con đường xây dựng thay vì phá hoại, cơ hội này đối với người thành tâm phục vụ sẽ thấy rõ kẻ xấu và người tốt để tiếp tục xây dựng cho chung. Kệ : Thiên cơ chuyển biến thảm vô cùng Nguy hiểm bão bùng rối loạn chung Cần giúp xây dựng không phá hoại Tù bi trên hết độ bao dung.	

MẪU ÁI 63

*Tình thương cha mẹ quây quần
Tâm con cởi mở tự lần tiến tu
Sanh sanh hóa hóa phân bù
Hiếu tâm chơn tánh diệt mù khai minh.*

Luồng điển thâm tình của phụ mẫu luôn luôn quây quần nơi Thiên tánh của chúng ta.

*Thương con mẹ vẫn vui hòa
Muốn con tự tiến mới là người ngoan
Thế gian cho đến Thiên Đàng
Tình thương tràn ngập mở màn diu nhau.*

Hiếu tâm là hướng thượng phát triển, còn dã tâm thì hướng hạ đấu tranh và tự hại lấy mình.

*Mọi điều muốn được đẹp xinh
Muốn tâm cởi mở muốn tình bền lâu
Đâu dè thiên địa đắp cầu
Giúp cho nhân loại đối đầu tự xây.*

Cuộc sống hiện tại của nhơn loại là một bước tiến cho phần hồn. Bản thân không khác gì cây cầu để cho phần hồn tạm vượt qua mọi nỗi khó khăn, rồi lần lần đi đến nơi thức giác. Đối với người biết tự tu, tự tiến, thì sẽ được tiến mau hơn và tư tưởng sẽ điều hòa nơi thanh tịnh.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 6/2/1972)

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách, Đặc San Vô Vi, DVD

1. Thiên Viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới Canada \$500.00 CAD

Mọi phát tâm đóng góp liên hệ đến việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc về email :
kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD, Đồng
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ:

VoVi New York
118 Pheasant Cir.
Brentwood, NY 11717

Kính thư,
Ban Kinh Sách

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

Độc bài thơ của Đức Thầy: NAM MÔ NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VÔ CỰC ĐẠI THIÊN TÔN

Bài thơ này là thông điệp về sự giảng lâm của Đấng Cứu Thế kỳ 3.

A. Ý CHÁNH LÀ CÁC CÂU ĐẦU CỦA MỖI ĐOẠN 4 CÂU:

1. NAM Phương đất Việt Linh Thanh giảng.

Đấng Cứu Thế giảng ở miền Nam nước Việt, đem “Thanh Pháp” xuống thế.

2. MÔ hữu, hữu mô ai đã thấu?: (tất cả đều trở về KHÔNG).

3. NGỌC luân đồng chuyển sao không thấy?: (chu kỳ “tốt, xấu” trong đời).

Mô và Ngọc: trường đời bao gồm những chu kỳ giữa Có và Không, phải thấy được hai mặt Tốt và Xấu của nó.

4. HOÀNG Cung khép mở tùy Hành Giả: (“hoàng cung” là thể xác ai cũng có)

5. THƯỢNG thông, Hạ đạt, hòa Chơn Lý: (phải hành mới đạt).

6. ĐẾ Vương một cõi đã quy định: (linh hồn là vua của thể xác, một “tiểu thiên địa”).

Hoàng, Thượng, Đế: Mỗi người có một tiểu thiên địa, phải khai triển nó thì mới tìm được phần Hồn là chủ thể xác này.

7. VÔ vọng vì Đời chưa thức giác: (tâm thức của Cha Trời: thất vọng).

8. CỰC độ Hư Không hoàn nhất Trí: (càng thanh lọc, đi càng cao, càng sáng suốt).

Vô, Cực: Cha Trời nhắc nhở, hành giả đặc pháp.

9. ĐẠI La địa thể Trời giao cảm: (Đại La là tầng cao nhất Thánh Giới. Thánh Giới chủ thiện ác, ít phân cao thấp).

Thanh điển tuy cao nhất (sáng suốt) nhưng cũng yếu nhất. Không thể bỏ qua điển võ Trung Thiên, điển Địa Tiên (nhân đạo, thần đạo) và Thiên Tiên

(tiên đạo) của Thánh Giới khi tu học cũng như cứu độ.

10. THIÊN tình ban rải Ân Hồng tiền (tuyên): (hồng ân).

Đây là một hồng ân khó được (Nguyên bản năm 1979: “ân hồng tuyên” là tia điện hồng ân).

11. TÔN thờ Thanh Pháp Từ Quang Điện: (tôn thờ thanh pháp Vô Vi).

Thanh pháp là hồng ân mà Thượng Đế chỉ ban xuống thế gian trong thời mạt pháp để mang thanh điện xuống cứu độ chúng sinh.

B. GIẢI THÍCH THÊM:

1. HỒN, VÍA MỚI. Vào năm 1956, **phân hồn** của Phật Di Lạc từ Trung Thiên xuống thể xác ông Lương sĩ Hằng đang ngồi chết trên ghế dựa. Hồn cũ xuất ra lên Thánh Giới thăm viếng, sau đó trở lại ngồi tu ở huyệt Hiệp Tích (cây bồ đề) sau lưng. **Vía mới** sau đó cũng xuống thể xác, vào rón thay thế vía cũ, khi ăn không biết nhai.

Hồn và Vía (mới) thanh lọc thể xác độ 6 tháng thì có thể xuất hồn (Vía ngồi trên đầu giữ thể xác). Lúc này mới **dắt hồn cũ về Côn Lôn Sơn (Thánh Giới)**. Khi xuất hồn chung với Đức Tổ Sư lên cõi rồng, Hồn mới là Văn Phật (thanh điển) không thể cõi rồng, bị Đức Tổ Sư chê yếu.

2. TIỂU THIÊN ĐỊA VĂN PHẬT. Trong lịch sử trái đất, **chỉ có 3 vị tu Văn Phật** về Trung Thiên đạt trình độ tiểu thiên địa: Cổ Phật Quán Âm (kỳ 1), Cổ Phật Thích Ca (kỳ 2), và Phật Vĩ Kiên (Đức Thầy, kỳ 3). Các vị khác chỉ khai triển thể xác thành một tiểu thiên địa (như Vương trùng Dương, Lục tổ Huệ Năng) nhưng không thể tạo một **tiểu thiên địa thứ nhì trên đầu** và đưa tiểu thiên địa này về Trung

Thiên. Phật quốc của Phật A Di Đà trên Thánh Giới có 7 lần rào, 7 lần lưới, 7 hàng cây nhưng không phải tiểu thiên địa như mô tả trong Kinh A Di Đà Chú Giải.

3. THANH ĐIỂN VÔ CỰC. Để độ bạn đạo Vô Vi trong tương lai, khoảng năm 1958, Đức Thầy bắt đầu gom lục căn, lục trần, tứ trụ, tứ kheo... lên đầu để xây **tiểu thiên địa**. Kỷ lục về **Vô Cực lấy thanh điển** nhiều nhất là *một ngày 5 lần* trong khóa Giải Nghiệp Tâm (1986, t/v *Vĩ Kiên*). Bình thường chỉ về Vô Cực một lần mỗi ngày. Thanh điển là đặc tính của “Thanh Pháp” Vô Vi.

Phật *Vĩ Kiên* ở Trung Thiên khác với các vị khác là khả năng về Vô Cực hay xuống thế gian bất cứ lúc nào. Các vị không có tiểu thiên địa không có khả năng này (*Cổ Phật Quán Âm và Cổ Phật Thích Ca không có nhiệm vụ*). Các vị từ Thánh Giới, có nhiệm vụ, có thể xuống thế nhưng không thể về Vô Cực lấy thanh điển.

SO SÁNH. Bên Trung Hoa có 2 vị xưng là Di Lạc, khi về Trời đều gọi cơ sở của mình là Côn Lôn Sơn (*cảnh núi, không phải tiểu thiên địa*). Trong hiện thế cũng có nhiều lãnh tụ tôn giáo xưng là Di Lạc. Trong một bài giảng tại Paris (*Những Giây Phút Thiêng Liêng*, 1980), có một bác ngồi thiền thấy Đức Thầy là Phật Di Lạc.

Khuong bửu Võ
Los Angeles, ngày 10/6/2017

C. THAM KHẢO THÊM (*nguyên văn của Đức Thầy*):

1. Audio bài VỀ TIỂU SỬ ÔNG TÁM (t/d HVE, 1978)

...Một đêm nọ khoảng 12 giờ khuya đang ngồi ở ghế bành, chết. Người này bấm tay, bấm chân, người kia bấm lỗ tai, bấm ngón chân. La om sòm kêu tôi dậy. Lúc đó **phần hồn cũ** (*Luong sĩ Hằng*)

đi lên, ngồi dưới gốc cây bồ đề tu. Còn phần hồn mới (Vĩ Kiên), đúng 1 giờ khuya xuống. Lúc đó xuống, tôi mở mắt ra dòm, thấy cái gì cũng lạ.

(*Chết một tiếng đồng hồ*)

(*Có phần thiêng liêng không thấy mặt*) giới thiệu người nào là gì:

- Người này là vợ của thằng Luong sĩ Hằng... Tôi ngó một chập, nghe giới thiệu xong thì ngồi gục đầu chào. Mỗi khi nghe giới thiệu một người thì tôi nói “Dà”. Mấy bà nói “*Thằng này cũng còn khùng*”. Sáng thấy hơi tỉnh tỉnh, dất đi uống cà phê.

(*Tôi*) không có nói chuyện khi uống cà phê, ăn xiu mại. Bà già bảo gấp xiu mại ăn. Tôi gấp bỏ vô miệng, không biết nhai mà chỉ nuốt. Bà la:

- Sao mày không nhai?...

2. Video Khóa PHÁT TÂM TU THIÊN (t/v Nhẫn Hòa, 1987)

... Có một đêm, ngồi tự nhiên thấy xuất đi. Mà hồi đó đang làm ăn, thấy xuất đi, chưa tu, hồi đó chưa tu. Xuất đi, xuất đi lên cảnh Trời.

Trở lộn lại thể xác, nhìn xung quanh xa lạ mà Bên Trên có giới thiệu người này, người nọ.

Rời đi nữa, đi hoài. Đi cho đến lúc kêu bằng “cả gia đình thấy tôi chết rồi”. Ngồi trên ghế bành đó mà người này nắm tay, nắm chân, ngắt thịt, bịt lỗ mũi. Tôi biết, thấy rõ ràng nhưng cái hồn không có đó nữa, đi rồi.

Thì lúc đó đi tu luôn, thì cái hồn khác mới xuống. Hồn khác xuống thì đứng nghiêm nghị trước hình Quan Thánh và nhận lệnh. Bắt đầu từ giờ phút này, tên gì, tuổi gì, hành nghiêm chỉnh với đạo pháp. Nhưng mà sẽ cho con đi khắp nơi để học hỏi. Bất cứ chỗ nào cũng có thể vô.

Thì trở về, lúc đó mới giới thiệu rõ rệt hơn. Bà Tám là ai...

THÂN BỆNH & TÂM BỆNH

Thân bệnh, dĩ nhiên là chúng ta có thể nhờ người khác chữa trị được – nhất là khi có sự hỗ trợ của các vị Thiên Liêng – thì dù là bệnh nào, dù nặng đến mấy, dù là nan y, vẫn có thể chữa khỏi như thường. Nhưng tâm bệnh thì sao? Ai có thể chữa cho người khác cái bệnh ở tâm tư họ? Hình như không ai có thể chữa được. Ngay đến cả những Thần Y hoặc Thánh Dược có lẽ cũng phải chào thua. Chính Đức Phật Thích Ca ngày xưa cũng đã tuyên bố rằng : Tự mỗi người làm cho mình thanh cao hoặc ô trược mà thôi! Ngài cũng đâu giúp được cho ai đâu? Có chăng thì Ngài chỉ trao lại cho chúng sanh một kinh nghiệm để làm kim chỉ nam dùng tự chữa trị lấy chính mình. Cho nên, tâm bệnh thì phải chính bệnh nhân tự cứu chữa lấy. Không ai có thể chữa trị được tánh hư tật xấu của người khác. Vậy ta chớ nên ỷ lại vào ai khác cứu rồi tâm linh mình, nhưng phải chịu khó học những điều phải trái, hay dở của tiền nhân, để rồi tự lo tu sửa lấy mình, tự cứu lấy thân tâm mình.

Cho nên, theo tôi nghĩ, chữa thân bệnh là một vấn đề phụ thuộc, có thể dùng nó để giúp đỡ và gieo duyên cho tha nhân, rồi nương vào đó đánh thức tâm tư người đời, diu dắt họ vào con đường Đạo, trở về nẻo thiện lành, thanh nhẹ. Chính tâm bệnh mới là nguồn gốc chính yếu cần phải chữa trị, nó là tất cả nguyên nhân gây ra đau khổ, và chính thân bệnh cũng từ nó mà ra.

Khi con người đã thấy được bốn phận của chính mình là phải tự cứu mình bằng sự tự tu tự sửa, thì con người sẽ không còn ỷ lại vào bất cứ ai mà sẽ tự tin vào khả năng vô hạn của mình. Lúc ấy họ sẽ tự cứu lấy họ, không những vậy, họ còn có thể độ cho cả Cửu Huyền Thất Tổ của mình được thăng hoa khỏi tối tăm một phần nào, đúng như Bề Trên Vô Vi đã dạy : “Một người tu cả họ được nhờ”.

(Mai Chát)

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

San Jose, ngày 10/6/99

Kính Đức Thầy Tám,

Nhận được tin Thầy bệnh máu đặc, con viết thư cầu chúc Đức Thầy sớm bình phục qua ơn phước của Thượng Đế.

Việc làm của Đức Thầy, trên đời không có ai làm: dẫn thân độ tha và nói lên cho dân chúng hiểu phần hồn và thực hành PLVV để tiến thân, thay vì nhờ Phật độ, Chúa cứu, như ngàn năm nay.

Kính Thầy, những lời Thầy dạy trong mục Bé Tám rất minh triết và hay quá. Các lời chọn lý chưa một ông sư thầy tu nào nói được. Tiếc thay các bạn đạo con, San Jose nói chung, chưa nhận được, thường sống trong tánh nhiều, coi ta lớn quá, tâm đời, chưa đi về Đạo Trời. Làm sao chúng con hòa hợp được với Thượng Ngươn Thánh Đức: công bằng, bình đẳng, tình thương đạo đức, tha thứ, thương yêu? Nói chi ngoài đời rất động loạn.

Kính chúc Đức Thầy an khang, khỏe mạnh. Xin Thầy cho con vài lời dạy bảo.

Kính thầy,

Con,

H Q K

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 26 tháng 6 năm 1999

Q K,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 10 tháng 6 năm 1999, được biết con hiểu nhiều về mục Bé Tám. Mục đích phục vụ và nâng cao trình độ của hành giả tu Vô Vi, trong cõi phù sinh này, có chịu hành thì mới viết ra những lời liên hệ của Trời Phật, quang chiếu cho hành giả sớm thức tâm. Chỉ có người thực hành đúng pháp thì mới cảm nhận được thôi, từ cõi tạm cho đến cõi vô sanh, trong thực hành nhiên hậu mới đạt được, không thể đọc sách hay là kinh kệ mà nói được đâu. Người đời chỉ biết có địa vị và cái ta là quan trọng, ngược lại tu thực hành siêng năng sẽ đẹp được tự ái thì sẽ dẹp bỏ cái ta, thì mới bằng lòng sống trong khiêm nhường mà phục vụ quần sanh. Còn về cơ thể máu đặc là do sự ăn uống mà ra, biết được chịu bớt ăn và thanh lọc thì sẽ bình thường, hiện nay rất khỏe mạnh và chẳng có bệnh gì đáng kể.

Cảm ơn sự lưu ý của con.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,
Luong Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

San Jose, ngày 30 tháng 8 năm 1981
CHUNG HÒA TÂM ĐẠO
(Họa thơ bạn đạo quê nhà)

Chung hòa tâm đạo khắp nơi nơi
Cảm mến thương yêu lý tuyệt vời
Xa cách chân Trời tâm vẫn ngộ
Từ tâm thanh lập thuận duyên Trời.

Quy y chơn pháp tâm thường thức
Tiếng nói đâu đây vẫn sáng ngời
Bình thản tâm hồn duyên Phật độ
Sắc không không sắc vẫn phân lời.

Thức tâm hành giả khắp Trời Âu
Chốn chốn nơi nơi chuyển pháp mầu
Hoàn trả đạo tâm cùng các giới
Nhu cầu giải nghiệp ý cao sâu.

Màn Trời chiếu Đất nơi cầu tiến
Tinh điển phân qua chẳng có sầu
Sau khổ lại là chơn đạo pháp
Bình tâm nhận định cứu Trời Âu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Bốn (tiếp theo)

GÀ TRÔNG GÁY VỐN VÌ TU KHẤU ĐỨC

LỪA NGỰA CHỖ NẶNG BỞI TRẢ NGHIỆP TRẦN

...
Tế Phật: Từ xưa tới nay, những kì tích hiển hóa của loài cầm thú có rất nhiều, thầy tạm kể chuyện “Cư sĩ họ Bàng đêm nghe lừa ngựa nói chuyện với nhau về nguyên nhân tiền kiếp, sau này giác ngộ tu đạo”. Ấn chứng này nên viết vào sách Luân Hồi Du Ký.

Vào đời nhà Đường (618-907), tại phủ Tương Châu, huyện Hành Dương có một vị cư sĩ họ Bàng, tên Uẩn, tự Huyền Chúng, gia đình giàu có, dòng dõi thư hương, từ bé đã lãnh hội diệu pháp, lập chí mong giác ngộ chân lí. Lúc đầu thọ pháp thiền sư Thạch Đầu, sau lại nhập cửa đạo thiền sư Mã Tổ. Từ đó tâm tính liễu ngộ, thông suốt lí chân không. Bàng Công ngày thường là người thương xót kẻ cô quả nghèo khó, chuyên thi ân bố đức, tận lực cứu cấp kẻ hoạn nạn cùng khổ. Vào thời đó có hai vị thương gia, tính chuyện kinh doanh mà không có vốn, bèn lại nhà Bàng Công hỏi mượn một ngàn lượng bạc. Bàng Công vui vẻ cho mượn, thương gia tính mang của đó đi để doanh thương, song quá nặng nề không thể mang đi nổi, Bàng Công liền cho thêm hai con lừa và ngựa giúp. Trên đường đi, lúc nghỉ chân dưới một gốc cây, hai thương gia đó bàn bạc với nhau rằng: “Bàng Công quả là người có từ tâm, lại còn không bắt mình làm giấy nợ, như vậy mình có thể đoạt luôn, không trả lại”. Nói xong thì con lừa liền trả lời bằng tiếng người là: “Kiếp trước tôi có mượn của anh ba thùng lúa,

rồi tôi quyết luôn không trả, kiếp này tôi bị làm thân lừa chở nặng đi ba chục dặm đường, để hoàn lại món nợ mà tôi đã thiếu anh. Nợ của anh tôi đã trả xong bây giờ xin kiếu anh tôi về”. Hai thương gia nghe lừa nói vậy hết sức kinh ngạc, liền vội vàng đem bạc trả lại, Bàng Công lấy làm lạ bèn hỏi: “Cớ sao trả lại bạc?”. Hai thương gia bèn thuật lại chuyện lừa nói tiếng người, cùng tả lại kinh nghiệm phải chuyển kiếp để trả nợ, và còn nói thêm với Bàng Công rằng: “Chúng tôi sợ rằng kiếp sau chính mình lại bị như vậy, do đó xin trả bạc lại ngài”. Sau đó hai thương gia cáo từ ra về.

Bàng Công tới tối xuống chuồng lừa và ngựa thăm quả nhiên nghe tiếng lừa và ngựa thảo luận với nhau về việc kiếp này bị đầu thai làm thân súc sinh để trả nghiệp, bèn ngựa mặt lên trời than: “Ta vốn tưởng giúp người, không ngờ lại gây lụy cho người”. Quả là giác ngộ thâm sâu. Ít lâu sau lại đem hết tiền bạc của cải trong nhà lên một chiếc thuyền, chuẩn bị xong cho thuyền chạy ra khơi, khi thuyền rẽ vào một nhánh sông ở Hán Dương, đột nhiên có năm trăm tên cướp biển ào tới muốn cướp đoạt hết số bạc của Bàng Công. Bàng Công liền thuật chuyện hai thương gia mượn bạc, và lừa trả nợ kiếp trước đã vay cho chúng biết. Bọn cướp biển nghe xong vô cùng kinh hãi, trong lòng hết sức hối hận, nói: “Chúng con nguyện xuất gia tu hành, theo ngài trì trai tu đạo”. Bàng Công bèn đem hết bạc tặng cho chùa, để mua đồ chay

cho năm trăm người ăn mà tu hành. Về sau những người đó tu thành năm trăm vị la hán nổi danh.

Bàng Công bỏ giàu vui nghèo, con gái làm việc tay chân sống qua ngày, con trai cày ruộng nuôi thân, vợ chồng Bàng Công cùng hai con đều phát tâm tu hành. Bàng Công độ được năm trăm chúng sinh, lòng tràn đầy sung sướng, ngày đêm càng gắng tu luyện thêm, thọ bồ đề quả vị viên minh, được thăng cõi vô sinh vô diệt. Về sau, toàn gia quyến cũng đều tu thành chính quả, về cõi tây phương cực lạc. Người sau có thơ khen ngợi rằng: *Hảo tại hồi tâm hướng thiện tu. Tá tiền phụ bản tác lư ngư. Tâm trung tàng độc nan đào khổ. Vô nghĩa tiền tài mạc*

đắc cầu: Quý ở hồi tâm hướng thiện tu. Mượn tiền phụ gốc kiếp trâu bò. Dạ còn chứa độc đời đau khổ. Tiền của tham lam bỏ phứt đi.

Chúng sinh đã nghe những lời tự thuật về nhân quả kiếp trước của lũ gà, lừa, ngựa, chắc hẳn phải tin nơi thuyết nhân quả báo ứng là có thực. Do đó phải giác ngộ quay về chính đạo, thành thực tu hành mới tránh khỏi đi vào đường bất chính, đọa lạc trầm luân ác đạo. Bữa nay tạm ngưng cuộc phỏng vấn ở đây, chúng ta chuẩn bị trở lại Thánh Đức Đường.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh...

Tế Phật: Đã tới Thánh Đức Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

